

Arrest

nr. 313 620 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Jij, B.A., verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een Pashtoun en soenniet te zijn. Je bent geboren in het jaar 1385 van de Afghaanse kalender (Gregoriaanse kalender: [...] augustus 2006) in het dorp Atamkhel, binnen het district Khogyani van de provincie Nangarhar. Je bent niet naar school gegaan uit veiligheidsoverwegingen. Jouw vader heeft je een beetje Pashtoun leren lezen en schrijven.

Jouw familie had ongeveer 30 tot 35 'jerib' (1 Afghaanse jerib betreft 2.000 m²) land. Daarop verbouwden jullie graan, maïs en andere groenten. Jouw vader had ook enkele koeien en kocht, samen met uw paternale oom A.K., jullie gronden in 1382.

In 1395 wilde de overheid vier jerib grond van jullie huren, omdat deze zich op een tactische plek bevond aan een kruising van twee wegen. Jullie sloten een huurcontract af voor een periode van vijf jaar. De overheid bouwde er eerst een kleinere controlepost, waarna vervolgens een grotere basis werd gebouwd. In 1397 ontvingen jouw vader en je paternale oom A.K. een dreigbrief van de Taliban met de boodschap dat ze hun gronden terug in eigen handen dienden te nemen, of ze zouden gedood worden. Je vader meldde dit bij het districtshuis, maar zij verzekerden jouw vader dat de Taliban jullie niets konden doen. Na de dreigbrief ontving jouw vader ook nog meerdere dreigtelefoons van de Taliban. Ook dit meldde jouw vader bij het districtshuis. Toen de machtsovername van de Taliban plaatsvond (15 augustus 2021) werd jouw oom A.K. doodgeschoten door de Taliban in de bazaar.

Jouw vader zei jullie dat de Taliban amnestie verleende aan personen die hadden samengewerkt met de voormalige overheid, dus dat jullie zich geen zorgen hoefden te maken. Zes of zeven maanden na de machtsovername werd jouw vader onderweg van de bazaar naar huis doodgeschoten door de Taliban. Ongeveer zeven of acht dagen na zijn dood werden jij en je paternale neef N. - de zoon van A.K. - beschoten toen jullie op de velden waren. Jullie bleven ongedeerd. Hierna bleven jullie nog één of twee maanden in het dorp. Ondertussen verkocht jouw maternale oom Ai. jullie dieren om jullie reis naar het buitenland te bekostigen.

Jij verliet Afghanistan, ongeveer een jaar na de machtsovername, samen met je paternale neef N.. Jullie reisden via Balochistan, Pakistan naar Iran. Aan de grens van Iran en Turkije verloor jij N. uit het oog. Vervolgens reisde je alleen verder naar Turkije. Vanuit Turkije reisde je via Bulgarije, Servië, Bosnië en Kroatië. Vanuit Kroatië reisde je door Slovenië en Italië. Vervolgens reisde je via Frankrijk verder tot in België. Je was ongeveer vierenhalve maand onderweg. Je diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2022.

Na jouw vertrek zijn je moeder, je twee broers en je zus bij jullie maternale oom Ai. ingetrokken. Ai. heeft aan de Taliban gevraagd of hij jullie gronden mocht bewerken. Ze zeiden dat de eigenaars zich dienden te melden bij hen, aldus jij en je neef. De Taliban kwamen jullie zoeken in jullie woning, maar die stond intussen reeds leeg.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees jij gedood te worden door de Taliban zoals je vader en oom, alsook dat je problemen zal krijgen omwille van een medisch probleem betreffende zelfbevrediging.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming legde jij kopieën van volgende stukken neer: je 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), het paspoort van je vader, de taskara van je vader, een eigendomsakte, een brief opgesteld door de 'maliks' (dorpshoofden) ter bevestiging van jullie problemen, een huurcontract van jullie gronden, de overlijdensakte van je vader, een dreigbrief van de Taliban, vier foto's van een controlepost en drie foto's van het graf van je vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Er dient namelijk te worden opgemerkt dat jouw relaas wordt gekenmerkt door verscheidene merkwaardigheden en enkele fundamentele tegenstrijdigheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan de door jou aangebrachte asielmotieven.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de bedreigingen die jouw vader zou hebben ontvangen van de Taliban. Zo zouden de Taliban hem en zijn broer reeds in het Afghaanse kalenderjaar 1397 (21 maart 2018-20 maart 2019) hebben bedreigd met de dood via een dreigbrief. Jij citeert deze dreigbrief als volgt: "Neem jullie gronden terug van de overheid. Als jullie niet zullen luisteren naar ons zullen we verdere stappen nemen en jullie hebben geen recht om te klagen. Jullie straf zal ophanging zijn" (NPO, p.18). Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat jouw vader en zijn familieleden, waaronder jijzelf, gedurende de jaren nadien zonder problemen in het dorp konden leven en werken, niettegenstaande er nog steeds een contract was tussen jullie en de toenmalige overheid. Indien de Taliban er werkelijk op gebrand waren jouw vader te doden zoals zij omschrijven in de brief, ligt het eerder in de lijn der verwachtingen dat zij dan ook effectief daartoe stappen zouden ondernemen.

Dat zij jouw vader en familie waarschuwd en jullie zo de kans geven voorzorgen of veiligheidsmaatregelen te nemen of mogelijks zelfs te vluchten, komt evenmin aannemelijk over. Dit geldt eens te meer voor de daaropvolgende telefonische waarschuwingen. Jij verklaart namelijk dat ze jouw vader heel veel opbelden met de boodschap dat jullie de gronden terug dienden te nemen (NPO, p.18). Gezien de eerste bedreiging via een brief niet effectief bleek, moge men verwachten dat ze jouw vader en familie dan onmiddellijk rechtstreeks komen opzoeken of andere actie ondernemen maar zich niet zouden beperken tot telefoontjes waaraan geen enkel daadwerkelijk gevolg werd gegeven. Deze zeer milde en zelfs amateuristische aanpak van de Taliban, toch zoals jij die omschrijft, kan geenszins overtuigen.

Daarenboven merkt het CGVS op dat jouw vader volgens jouw verklaringen niets heeft gedaan met het nummer dat van waarop hij zo veelvuldig werd opgebeld en bedreigd (NPO, p.19). Wanneer iemand telefonisch met de dood wordt bedreigd, kan er verwacht worden dat deze persoon actie onderneemt wat betreft het telefoonnummer; hetzij door de telefoon niet meer op te nemen, hetzij door het nummer te blokkeren, hetzij op een andere manier. Jij verklaart in deze context dat jouw vader enkele keren naar het districtshuis is gegaan om deze bedreigingen te melden, doch er geen gehoor werd gegeven aan zijn klacht (NPO, p.19). Gevraagd of jouw vader sinds de bedreigingen iets van veiligheidsmaatregelen nam, vertel jij dat hij was gestopt met het verhandelen van dieren en dat hij niet meer naar verre plaatsen ging. Echter ging jouw vader op vrijdag nog steeds naar de bazaar, een drukbezochte plaats (NPO, p.19). Ook na de machtsovername bleef jouw vader naar de bazaar gaan, gezien hij volgens jou daar zou zijn doodgeschoten (NPO, p.16). Het moge ten zeerste verbazen dat jouw vader, gezien de reeks bedreigingen die hij reeds ontvangen had van de Taliban, zich naar de bazaar begaf op een moment dat zijn vijanden de macht reeds hadden overgenomen. Dit kan men allerm minst als voorzichtig bestempelen. Des te meer gezien jij wel degelijk verklaart dat jouw vader na de machtsovername niet meer naar de bazaar ging uit voorzorg, wat dan weer volledig tegenstrijdig blijkt met jouw verklaringen over de locatie waar hij werd doodgeschoten (NPO, p.19). Hiermee geconfronteerd stel jij simpelweg dat hij op vrijdag wél naar de bazaar ging, omdat er op dat moment een grote markt was (NPO, p.20). De grootte of drukte van een markt geeft geen garantie voor veiligheid. Indien jouw vader werkelijk de Taliban vreesde, moge men verwachten dat hij ten allen tijden voorzichtigheid hanteerde en geen grote publieke plaatsen zou frequenteren. Dit alles ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Ook jouw verklaring dat je vader niet meer naar verre plaatsen ging omwille van zijn veiligheid, kan weinig overtuigen. Zo werd de eerste dreigbrief in 1397 voor jullie woning gelegd (NPO, p.18). De Taliban waren aldus op de hoogte van jullie woonplaats en konden jullie daar, al zeker na de machtsovername, zeer gemakkelijk terugvinden. Dat zij dan jouw vader in de bazaar aanvielen, en al niet eerder tot bij jullie thuis waren gekomen indien ze werkelijk wraak wilden nemen, is verbazingwekkend. Dit alles draagt bij tot het ongeloofwaardige karakter van jouw asielrelaas.

In hetzelfde verband kan men zich de vraag stellen om welke reden de Taliban pas zes of zeven maanden na de machtsovername zouden zijn overgegaan tot actie en jouw vader hebben gedood (NPO, p.11). Des te meer gezien jouw oom A.K. volgens jouw verklaringen tijdens de nacht van de machtsovername werd doodgeschoten door de Taliban; eveneens omwille van de verhuur van familiegronden aan de voormalige overheid (NPO, p.7). Dat de Taliban bijgevolg een lange periode zouden hebben gewacht om ook uw vader te treffen, én bovendien niets meer van zich lieten horen, doet de wenkbrauwen fronsen (NPO, p.20). Wat betreft het overlijden van ouwe oom A.K. merkt het CGVS verder nog op dat jij de moord op zijn persoon - een niet-onbelangrijk element in jouw asielrelaas - niet hebt aangehaald aan het begin van jouw verzoek om internationale bescherming (Fiche NietBegeleide Minderjarige Vreemdeling), noch bij de Dienst

Vreemdelingenzaken (DVZ) (vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ). Ook deze vaststelling ondermijnt verder de oprechtheid van jouw verklaringen.

Wat betreft jouw eigen problemen met de Taliban, dient vastgesteld te worden dat hieraan evenmin geloof kan worden gehecht. Zo leg jij geen consistente verklaringen af hieromtrent bij de verschillende asielinstanties. Jij verklaarde bij de DVZ dat de Taliban na de dood van jouw vader meermaals langs jullie woning kwamen op zoek naar jou met de bedoeling je te ontvoeren. Je ooms konden je steeds tijdig verstoppert, zo vertelde jij voorts (vragenlijst CGVS, opgesteld door een ambtenaar van de DVZ, vraag 3.5). Echter vermeld jij helemaal niets over deze gebeurtenissen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Meer nog, jij wordt gevraagd of je nog andere bedreigingen hebt ontvangen van de Taliban behalve het schietincident (zie infra), waarop jij het volgende antwoordt: "Tijdens de vorige overheid hadden ze ons wel bedreigd, maar tijdens deze overheid hadden ze geen nood aan de bedreigingen. Ze vermoorden mensen meteen." (NPO, p.21). Geconfronteerd met jouw eerdere verklaringen bij de DVZ, stel jij dat je ooms naar de Taliban zijn gegaan met de vraag of ze de velden mochten verbouwen, waarop de Taliban hen hebben geantwoord dat de eigenaars van de gronden zich dienden te presenteren (NPO, p.21). Echter blijkt uit jouw verduidelijking dat dit gesprek plaatsvond ná jouw vertrek uit Afghanistan (NPO, p.22), en heeft dit aldus geen betrekking op de gebeurtenissen die jij verklaarde te hebben meegemaakt in Afghanistan na het overlijden van jouw vader en nog voor jouw vertrek. Jouw antwoord kan dan ook geen verschuiving bieden voor de vastgestelde inconsistentie.

Een tweede frappante inconsistentie tussen jouw opeenvolgende verklaringen bij de verschillende asielinstanties betreft het schietincident. Jij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat jij samen met je neef naar de velden was gegaan om ze te irrigeren, waar jullie beschoten werden (NPO, p.16). Dit vond ongeveer zeven of acht dagen na de dood van jouw vader plaats (NPO, p.20). Echter raakt het kant noch wal dat jij deze beschieting, indien waargebeurd, niet hebt aangehaald bij de DVZ. Dat de Taliban jou en je neef poogden te doden op de velden waarrond de problemen draaien, is wel degelijk van fundamenteel belang voor jouw asielrelaas. De vastgestelde ommissie bevestigt nogmaals dat ongeloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Na die beschieting zouden jij en je neef nog een maand of twee in Afghanistan zijn gebleven. Jullie kwamen echter niet meer buiten (NPO, p.23). Nogmaals wijst het CGVS op de kennis die de Taliban hadden over jouw woonplaats (zie supra) waardoor het louter thuisblijven nauwelijks als een doortastende veiligheidsmaatregel kan gezien worden. Ook dit draagt bij tot het onaannemelijke relaas dat jij naar voren schuift. Dat de Taliban jou dan alleen wisten te vinden op de velden en niet jou thuis, raakt evenmin kant noch wal.

Verder merkt het CGVS op dat jouw familie nog steeds in de regio woont, namelijk in Kharmani Ghondai, een dorp naast de bazaar, bij je maternale oom Ai. (NPO, p.10). Dit dorp ligt ongeveer op een half uur wandelafstand van jouw woning, zo stel je. Gevraagd of je familie nog problemen heeft gekend na je vertrek, geef je aan dat je broers en zus niet naar school kunnen alsook dat het onzeker is hoe lang jouw oom Ai. voor je familie zal zorgen (NPO, p.23). Het CGVS merkt hierbij op dat je broers eveneens opgroeien tot de leeftijd die jij had voor jouw vertrek: je broers zijn ongeveer 16 jaar en 13 jaar oud (NPO, p.10). De vraag stelt zich om welke reden zij nog steeds in de regio kunnen verblijven bij jouw maternale oom Ai. zonder problemen, doch jij het land diende te verlaten vanwege de Taliban. Er kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat ook zij een doelwit kunnen zijn voor de Taliban, toch wanneer jij en jouw neef daar niet meer kunnen worden gevonden.

Het CGVS wijst er bijkomend op dat je in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Zoals eerder reeds aangehaald wonen je moeder, je broers en zus en bij je maternale ooms Ai., M.A. en Ab.. Ook je maternale tantes wonen in hetzelfde district, net als je paternale tantes (NPO, p.10-11). Jij onderhoudt wekelijks contact met je familie (NPO, p.10). Daarbij kan worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die je vader, je oom en bijgevolg jijzelf gekend zouden hebben met de Taliban waardoor tevens niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw vader zou zijn gedood op de manier waarop je het beschrijft.

Tot slot baseer jij jouw verzoek om internationale bescherming eveneens op een medisch probleem. Zo vertel jij dat je 's nachts onder controle staat van de duivel en aan zelfbevrediging doet. Jouw kamergenoten in het opvangcentrum zeggen dat jij homoseksueel bent omdat jij daarbij jouw hand gebruikt. Je verklaart reeds naar de dokter te zijn gegaan, doch informeerde deze arts je dat dit normaal is. In kader van je asielaanvraag stel jij dat dit verboden is in je religie.

Als mensen in jouw regio te Afghanistan hiervan op de hoogte zouden komen, zou jij de doodstraf krijgen (NPO, p.16 & p.23-24). Tot zover jij dit zelf gediagnosticeerd hebt als een medisch probleem, ondanks de

informatie die jij van de dokter hebt verkregen, verwijst het CGVS naar de procedure voor medische regularisatie (9ter). Overigens legt u in deze ook geen enkel medisch attest, noch nog bewijs van jouw doktersbezoek en gestelde diagnose. Wat betreft je hypothetische vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat dit louter tot de privésfeer behoort en niet kan worden ingezien hoe men in jouw thuisland hiervan op de hoogte zou komen; gesteld dat u hier de waarheid vertelt. Er kan op basis van voorgaande bijgevolg geen gegronde vrees in jouw hoofd worden vastgesteld.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan je niet als vluchteling worden erkend.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Je 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), het paspoort van je vader en de taskara van je vader kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Hieruit kan immers niets afgeleid worden over mogelijke problemen die jij in Afghanistan gekend zou hebben. De eigendomsakte verwijst louter naar het bezit van de gronden en toont geenszins aan of jullie hierdoor problemen gekend zouden hebben. Dit geldt eveneens voor het huurcontract. De brief opgesteld door de 'maliks' (dorpshoofden) ter bevestiging van jullie problemen betreffen in wezen slechts persoonlijke verklaringen waardoor deze weinig bewijswaarde genieten. Ieder kan immers verklaren wat hij/ zij wil. Daarenboven vertonen deze verklaringen een uiterst gesolliciteerd karakter. De loutere weergave van persoonlijke beweringen van derden kunnen de eerder gemaakte vaststellingen niet ombuigen. De vier foto's van een controlepost leveren geen enkel bewijs voor welke plek er precies te zien is en/of zich dit op jullie gronden bevindt. Deze foto's hebben geen bewijskracht aangezien niet kan worden vastgesteld, waar, wanneer, in welke omstandigheden en/of met welke bedoelingen ze werden genomen. Ook de drie foto's van het graf van je vader hebben geen bewijskracht. Zij tonen namelijk niet in aan welke omstandigheden jouw vader zou zijn overleden. Wat betreft de overlijdensakte van jouw vader stelt de vraag zich om welke reden de overlijdensakte van je vader het opschrift 'Islamic Republic of Afghanistan' draagt, gezien het overlijden van jouw vader plaatsvond na de machtsovername van de Taliban. Daarenboven bevat dit document schrijf- en grammaticafouten zoals "thtg" en "This is Certify (...)" (zie administratief dossier: document 7). Dit stuk kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst is gebleken. Tot slot dient te worden opgemerkt dat ook de dreigbrief van de Taliban die jij neerlegt jouw relaas slechts kan staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat niet is gebleken.

Bovendien leg je enkel een kopieën neer en geen originele stukken. De bewijswaarde van kopieën, gelet op het feit dat deze makkelijk manipuleerbaar zijn, is überhaupt beperkt. De authenticiteit ervan kan onmogelijk worden nagegaan.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief, en al zeker wanneer deze niet worden ondersteund door geloofwaardige en/of plausibele verklaringen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie.

Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals

wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...). Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de

Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de

machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien.

De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het

profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde je vader hielp met het verbouwen van jullie velden. Jullie verkochten een deel van de opbrengst in de bazaar (NPO, p.8-9).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden

aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (zie supra).

U haalt voorts aan dat u in België naar school gaat en een beetje Frans kan spreken (NPO, p.8). Je vertelt dat jij in België de vrijheid hebt om overal naartoe te gaan. Je kan deelnemen aan activiteiten in het opvangcentrum, je kan met een gerust hart naar school gaan en studeren. Kortom, zo vertel je, leid je een vredevol leven (NPO, p.24).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit dit alles blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij je land van oorsprong hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat je bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

- "- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 3 Kinderrechtenverdrag;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;

- artikelen 6 en 7 IVBPR;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (meerbepaald de vereiste om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)".

Verzoeker gaat in op de beoordeling van het asielrelaas door verweerder.

Wat betreft zijn medisch probleem wordt als volgt aangevoerd:

"Verzoeker verklaarde problemen te hebben 's nachts door verschillende ejaculaties. Momenteel gaat verzoeker hiervoor verder in behandeling. Hij heeft hoofdpijn als hij opstaat en kan soms niet stappen. In het centrum wordt hij gepest door deze problematiek. Verzoeker verklaarde:

[...]

In het centrum wordt verzoeker aanzien als 'homo'.

In de Country Guidance Afghanistan 2023 valt over gepercipieerde seksuele oriëntatie het volgende te lezen:

[...]

Verzoeker die hier meermaals te maken krijgt met pesterijen omwille van het 'homo zijn', loopt dus een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer.

Bovendien zal hij met zijn medisch probleem, waar hij momenteel verdere medische hulp voor zoekt, gestigmatiseerd worden.

Er heerst dit moment al een groot stigma om te praten over seks.

[...]

In deze context is het ondenkbaar dat verzoeker met zijn ejaculatieproblematiek bij iemand terecht zou kunnen.

[...]"

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van (toegeschreven) politieke en/of religieuze overtuigingen en/of het behoren tot een specifieke sociale groep. Hij besluit als volgt:

"Samengevat, kan ten eerste het toedichten van een politieke (of mutatis mutandis een religieuze) overtuiging door de de facto Afghaanse autoriteiten door de loutere opvatting, gedachte of mening van een verzoeker om internationale bescherming volstaan, zonder dat deze moet aantonen dat deze overtuiging zo diepgeworteld is dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging.

Deze interpretatie van het Hof van Justitie staat in schril contrast met het veelal door Uw Raad gehanteerde criterium van het "uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen".

Ten tweede kan een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming omwille van zijn geloofsovertuigingen (in de zin van het aanvaarden of het gevoel dat iets waar is) behoren tot een specifieke sociale groep die in de huidige Afghaanse context een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd en op deze grond eveneens vervolging riskeert.

Gelet op bovenstaande overwegingen dient bij deze beoordeling dus onderzocht te worden of een verzoeker tijdens zijn verblijf buiten Afghanistan en in België, bepaalde overtuigingen, opvattingen, gedachten of meningen ontwikkeld heeft die belangrijk zijn voor zijn identiteit en persoonlijkheid doordat hij op ingrijpende wijze geconfronteerd geweest is met een samenleving die gestoeld is op liberale, vrije, democratische, morele en ethische waarden, gedragingen, opvattingen en fundamentele rechten en vrijheden, zoals het recht op (individuele) vrijheid, gelijkheid en zelfbeschikking, respect, verdraagzaamheid en diversiteit in een pluralistische, multiculturele, multireligieuze en multilinguïstische maatschappelijke context.

Net een dergelijk gewijzigde geesteshouding is in de huidige Afghaanse realiteit ondenkbaar, gelet op het complete gebrek aan verdraagzaamheid voor andersdenkenden door de ultraconservatieve, islamistische toepassing van de sharia door de de facto machthebbers, die bovendien diepgeworteld is in lokale tradities en tribale codes, met een tot op heden nog steeds onduidelijk rechtskader, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie (zie infra). Het ontdekken, uitdragen en aanvaarden en dus het geloof in fundamentele rechten en vrijheden, normen, waarden, opvattingen, ideeën, gedachtes, overtuigingen en gedragingen, betekent in de huidige Afghaanse maatschappelijke context per definitie dat een verzoeker om internationale bescherming op grond hiervan vervolging riskeert."

Vervolgens past het verzoekschrift deze principes toe op verzoeker.

Tot slot gaat het verzoekschrift in op de actuele veiligheidssituatie.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *"The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum*

Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21)".

2.3. Bij aanvullende nota van 26 augustus 2024 verwijst verweerder middels URL naar de volgende stukken:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, [URL]

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, [URL]

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, [URL]

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, [URL]".

2.4. Bij aanvullende nota van 27 augustus 2024 voegt verzoeker een werkcontract en foto's die de relatie tussen hem en zijn mannelijke partner zouden aantonen.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert in de aanvullende nota van 27 augustus 2024 aan dat hij homoseksueel is. Hij ontwikkelt dit nieuw element als volgt:

“Dit aspect is tot nu toe niet naar voren gebracht of besproken tijdens zijn procedure. Verzoeker had gedurende ongeveer 16 maanden een relatie met een medebewoner uit het centrum, S.. Hun relatie duurde van februari 2023 tot juni 2024 en werd ongeveer twee maanden geleden beëindigd door S.. Verzoeker kent de exacte reden van de breuk niet, maar vermoedt dat het te maken heeft met de angst dat kennissen of familieleden het zouden ontdekken.

Aankankelijk begon de relatie in het geheim. Verzoeker verbleef bij de heer S. wanneer diens kamergenoot afwezig was. Op een gegeven moment werden zij betrappt door verzoekers sociaal assistent.

Hierdoor werden veel medebewoners van het centrum op de hoogte gesteld, en konden/wilden ze het niet langer verborgen houden. Verzoeker voegt bij deze nota foto's toe (stuk 2) die de relatie tussen hem en de heer S. aantonen. Verzoeker ging vaak met de heer S. wandelen. Soms maakten ze samen een uitstapje naar Brussel.

Verzoeker wordt vanwege zijn seksuele geaardheid gepest door medebewoners, waardoor hij zelden deelneemt aan activiteiten in het centrum en weinig sociale contacten heeft. Zijn familie is niet op de hoogte van zijn geaardheid, evenmin zijn huisgenoot in Antwerpen, waar hij regelmatig verblijft om naar zijn werk in Turnhout te gaan.

Verzoeker heeft dit aspect van zijn geaardheid eerder niet naar voren gebracht tijdens zijn procedure, om verschillende redenen.

Eenzijds schaamt hij zich over zijn seksuele geaardheid, waardoor hij deze liever geheimhoudt.

Verzoeker heeft lang zijn relatie proberen geheimhouden voor de medebewoners van het centrum.

Dit onderwerp is strikt taboe binnen de Afghaanse gemeenschap en kan leiden tot ernstige vormen van uitsluiting en mishandeling (zie infra), wat op zich reeds een belemmering vormde voor verzoeker om over zijn geaardheid te spreken.

Anderzijds geeft verzoeker aan dat de vraag hem niet specifiek gesteld werd, waardoor hij hoopte dat zijn asielrelaas zou volstaan en de kwestie van zijn seksuele geaardheid niet behandeld hoefde te worden.”

Verzoeker citeert in deze aanvullende nota uit landeninformatie waaruit volgens hem blijkt dat homoseksualiteit, zeker sinds de machtsovername van de taliban, strikt verboden is en hier zware straffen aan verbonden zijn.

5. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de bevoegde overheid niet ontslaan van de opdracht de vrees voor vervolging betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, toen hij nog minderjarig was, spontaan vertelde over een “probleem” waardoor andere jongens van het opvangcentrum zeiden dat hij homo was en over het feit dat dit verboden is in zijn religie en zijn regio (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 16). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dienaangaande als volgt: *“Want zo iets is haram in islam. Zeker in onze maatschappij, als iemand dat weet zullen ze me niet laten. Zelfs hier in het OC noemen jongens me homo en zeggen ze me dat ik mijn hand gebruik. [...] Mijn eigen familie zal dat ook niet leuk vinden.”* (notities, p. 23). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gevraagd of hij in België veel Afghaanse vrienden had, waarop hij antwoordde *“Ik heb er eentje.”* en hij S. als die ene vriend noemde. Over wat ze samen deden, gaf verzoeker aan: *“We spelen spelletjes zoals cricket en wat ons hart wenst. We spelen spelletjes met elkaar.”* (notities, p. 24-25). Ook in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker in het opvangcentrum het slachtoffer werd van pesterijen omdat ze hem aanzien als “homo”.

7. Verzoeker werd ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV. Gelet op het voorgaande kunnen verzoeker en zijn advocaat worden bijgetreden, mede gelet op verzoekers jonge leeftijd bij de persoonlijke ontdekking van zijn geaardheid, waar ze ter terechtzitting aanvoeren dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud voorzichtig zijn homoseksuele geaardheid en zijn relatie met S. had proberen benoemen, maar dat hij hierover nog niet ondubbelzinnig en vrij durfde spreken. Verzoeker gaf ter zitting hieromtrent nuttige voorbeelden en toelichting.

De Raad stelt vast dat ook verzoekers overige verklaringen ter terechtzitting - aangaande, onder meer, de beleving van zijn homoseksualiteit, de (onderdrukte) uiting van deze relatie ten aanzien van derden en de relatie met S. in het opvangcentrum - stroken met zijn voorgehouden seksuele geaardheid.

8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoeker, zijn jonge leeftijd, zijn individuele omstandigheden, de stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie aangaande de problematische situatie voor homoseksuelen in Afghanistan, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in hoofde van verzoeker als minderjarige een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep wegens zijn seksuele geaardheid. Tevens blijkt dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is.

9. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS